

مثُل بِرْزَگَر

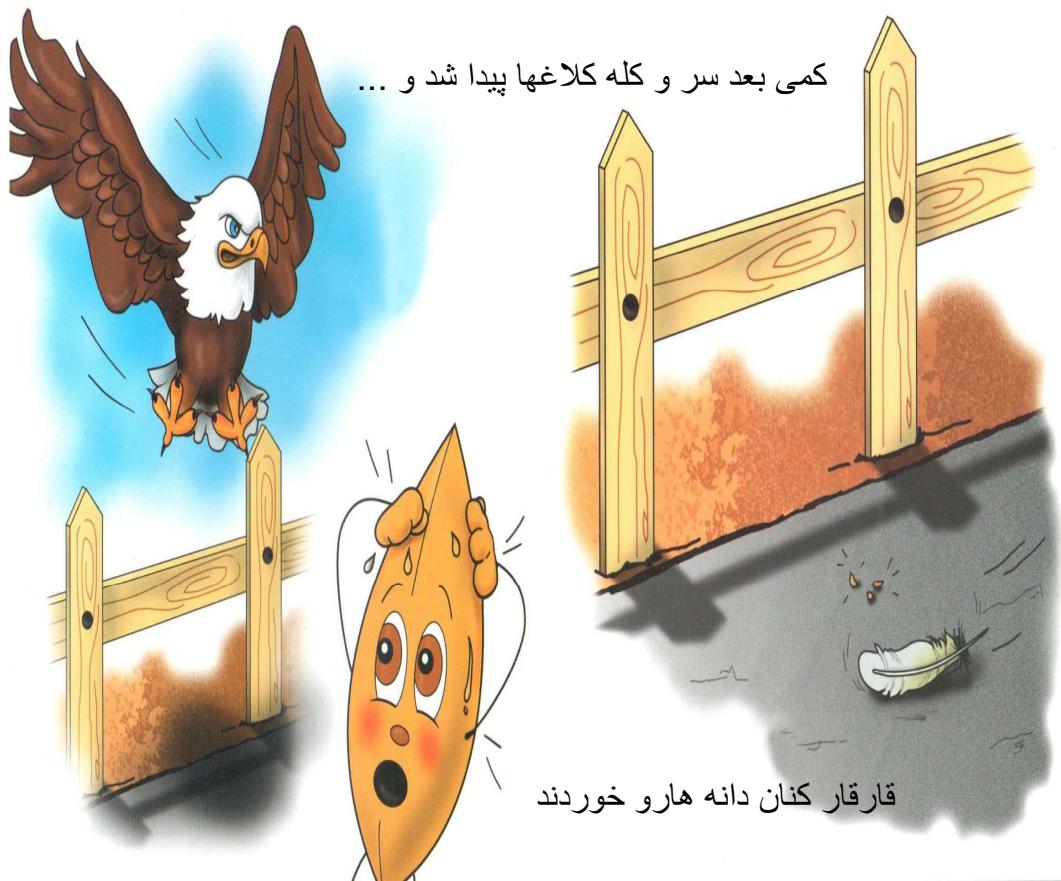

یک روز عمومکشاورز رفت به
مزرعش و شروع کرد به کاشتن
دانه ها

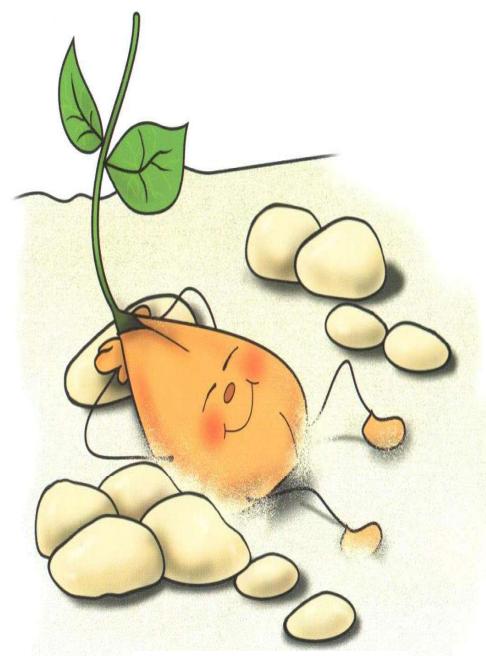
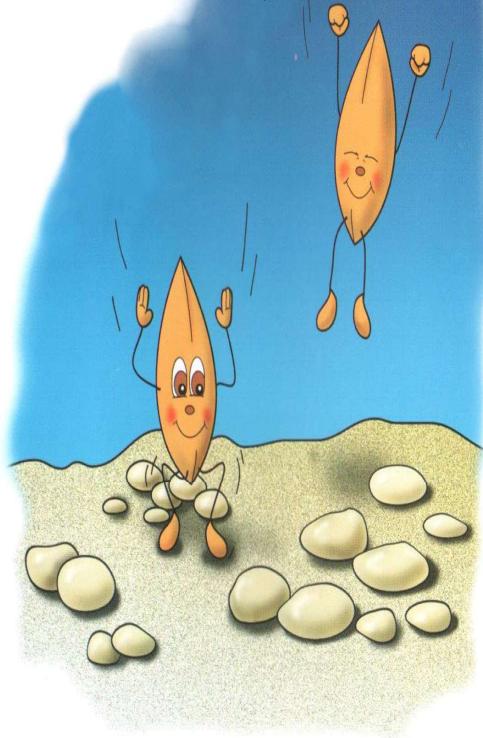

کمی بعد سر و کله کلاغها پیدا شد و ...

قارقار کنان دانه هارو خوردن

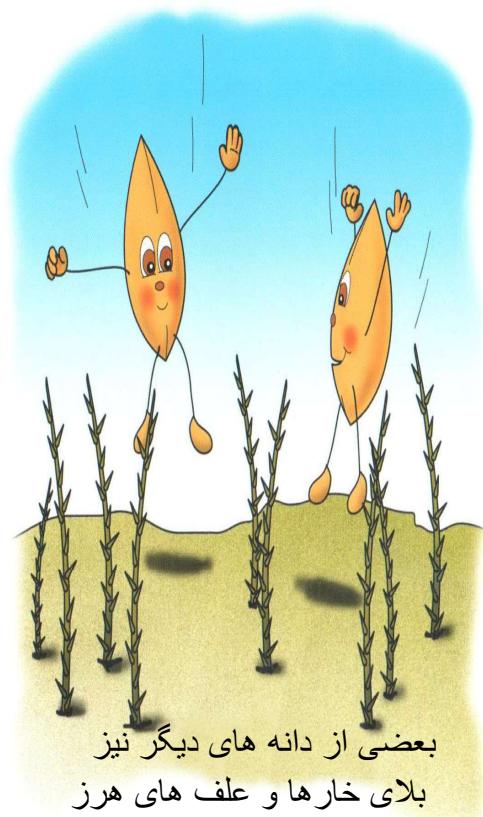
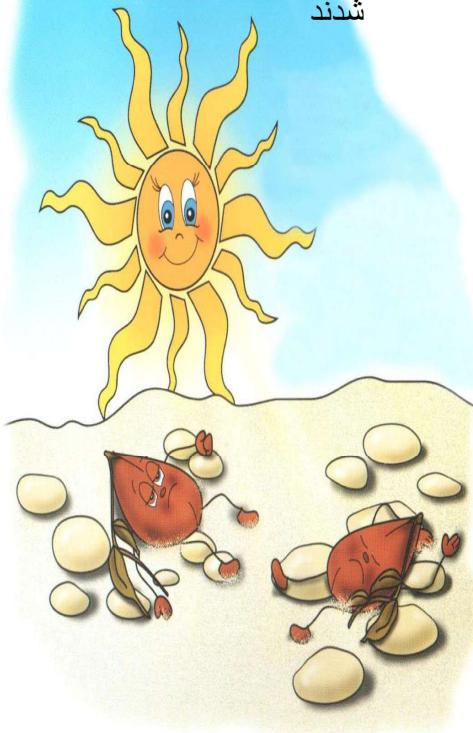
بعضی از آنها هم
روی زمین کم عمقی افتادند

و فوراً جوانه زدند

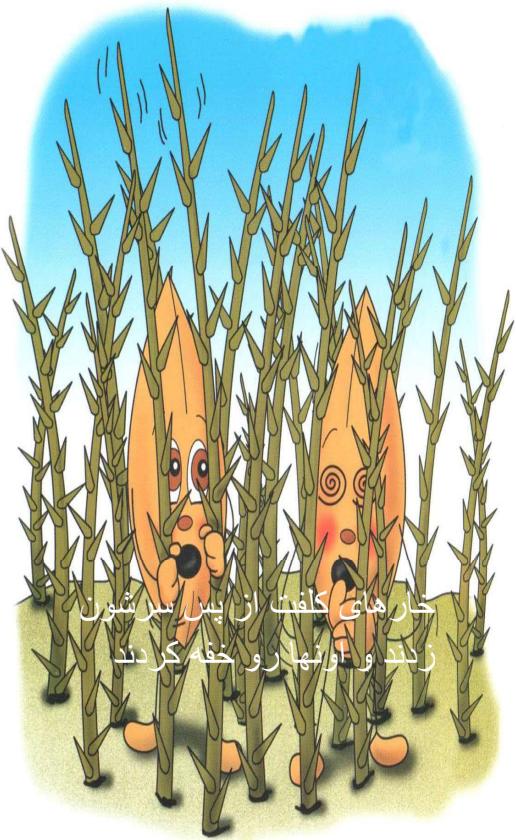
اما با تابیدن خورشید خانم
همه از دم سوختند و کباب دانه

شدند

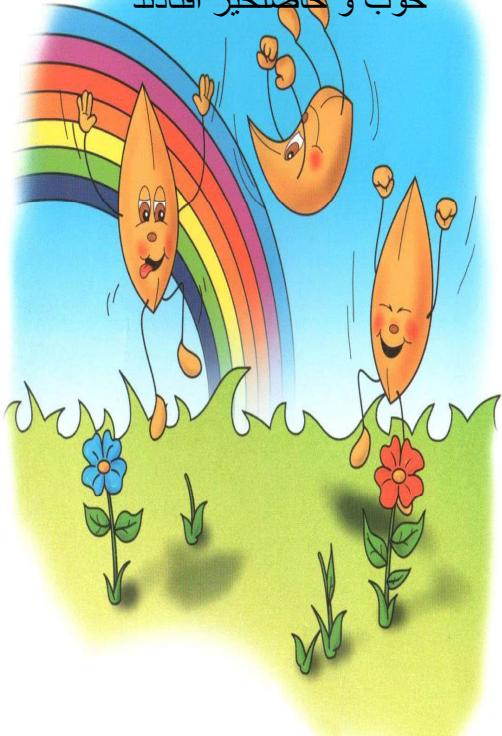

بعضی از دانه های دیگر نیز
بلای خارها و علف های هرز
زمین افتادند

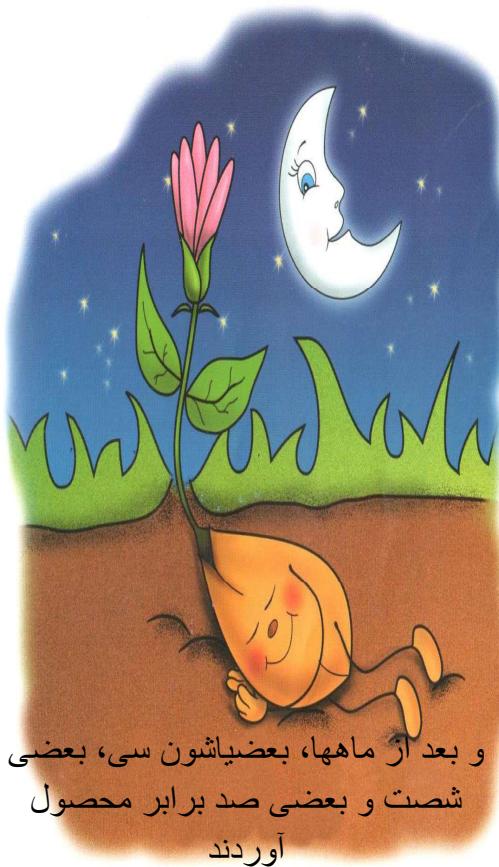
و تا داشتند یه خودی نشون
میدادند...

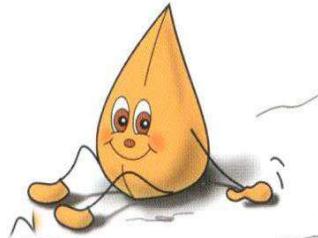

اما بعضی از آونها، روی زمین
خوب و حاصلخیز افتادند

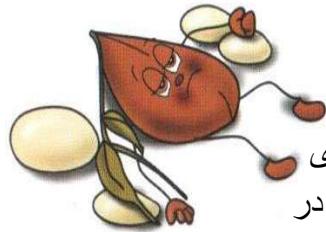
و بعد از ماهها، بعضی‌اشون سی، بعضی
شست و بعضی صد برابر محصول
آوردند

سپس عیسی به آنها گفت: "روزی برزگری برای بذرافشانی بیرون رفت. چون بذر می‌پاشید، برخی در راه افتادند و پرنده‌گان آمدند و آنها را خوردند. برخی دیگر بر زمین سنگلاخ افتادند که خاک چندانی نداشت؛ پس زود سبز شدند، چرا که خاک کم‌عمق بود. اما چون خورشید برآنها تابید خشک شدند زیرا ریشه نداشتند. برخی میان خارها افتادند و خارها نمو کرده، آنها را خفه کردند. اما بقیه بذرها بر زمین نیکو افتاد و بار آوردند: بعضی صد، بعضی شصت و بعضی سی برابر.

هنگامی که کسی مده پادشاهی آسمان را می‌شنود اما آن را درک نمی‌کند، شیطان می‌آید و آنچه را در دل او کاشته شده می‌رباید. این همان بذری است که در راه افتاده بود. بذری که بر زمین سنگلاخ افتاد کسی است که کلام را می‌شنود و با شادی می‌پذیرد، اما چون در خود ریشه ندارد، دوام نمی‌آورد.

وقتی به سبب آن مژده سختی یا آزاری
میبینند فورا دلسربد میشوند. بذری که در
میان خارها افتاده بود، کسی است که کلام
را میشنود، اما نگرانیهای این دنیا و
فریبندگی ثروت، آن را حفه میکند و
بیثمر میسازد.

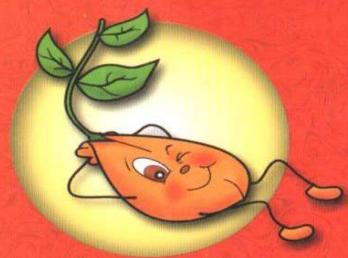
اما بذری که در زمین نیکو کاشته شد
کسی است که کلام را میشنود و آنرا
میفهمد و بارور شده، صد، شصت یا
سی برابر ثمر میآورد."

خداوندم عیسی

اجازه ده تا قلب ما نیز همچون زمین خوب،
سخنان تو را پذیرفته بارور گردد
و محبت ما نیز برای نیکویی دیگران ثمری بیاورد.

آمين

انتشارات تتوفیلوس – فارسی کاتولیک.کم